

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS OCHRONNY
WZORU UŻYTKOWEGO**

(19) **PL** (11) **64741**

(13) **Y1**

(21) Numer zgłoszenia: **116899**

(22) Data zgłoszenia: **09.07.2007**

(51) Int.Cl.

E04F 13/21 (2006.01)

E04F 13/10 (2006.01)

(54)

Okładzina elewacyjna

(43) Zgłoszenie ogłoszono:

19.01.2009 BUP 02/09

(45) O udzieleniu prawa ochronnego ogłoszono:

31.12.2009 WUP 12/09

(73) Uprawniony z prawa ochronnego:

Pyka Stefan, Lubliniec, PL

(72) Twórca(y) wzoru użytkowego:

Jolanta Konik, Bzinica Mała, PL

PL 64741 Y1

Opis wzoru

Przedmiotem wzoru użytkowego jest okładzina elewacyjna stanowiąca pokrycie lub wykończenie ścian, sufitów i tym podobnych powierzchni w budynkach, złożone z określonej liczby jednakowych elementów. Okładzina pełni funkcję dekoracyjną i izolacyjną i wykorzystywana jest w robotach wykończeniowych.

Znane są powszechnie różnego rodzaju wykładziny elewacyjne stosowane w budownictwie. Mocowane są bezpośrednio poprzez nakładanie na elewację lub łączenie za pomocą substancji klejących, elementów łączących, sił pola magnetycznego itp. Znana jest, na przykład z opisu wynalazku PL-P-351933, elewacja budynku wykonana z elementów w postaci arkuszy, pasów lub płytek, wykonanych z papy dachowej albo zewnętrznej tapety z włókna szklanego, pokrytego folią z polichlorku winylu. Górna część elementów okładzinowych zamocowana jest trwale bezpośrednio do podłoża w postaci łąt, a pozostała część swobodnie zwisa zachodząc częściowo na niżej usytuowane elementy. Odmianą tego rozwiązania jest elewacja ujawniona w opisie patentowym US-7,089,708 zestawiona z podłużnych paneli, posiadających na wzdłużnych bokach z jednej strony wybrania, a z drugiej strony wypusty. Podstawa jednego z wybrań jest wydłużona i umożliwia wkręcenie elementu mocującego wchodzącego w elewację. Elewacja łączona jest wpustami wchodzącymi w wybrania, lub za pomocą połączenia typu jaskółczy ogon.

Znana jest także okładzina elewacyjna, na przykład z opisu wzoru użytkowego PL-W-104870, posiadająca na dwóch wzajemnie równoległych obrzeżach profile przyłączeniowe, przy czym profil przyłączeniowy na jednym obrzeżu uformowany jest jako nosek profilu, a na drugim obrzeżu jako wgłębienie profilu. Wgłębienie profilu przyłączeniowego ma kształt niepełnego koła, które na całej długości obrzeża uformowane jest w postaci ząbka, skierowanego do wnętrza wgłębienia pod kątem ostrym. Ściana noska profilu, znajdująca się od wewnętrznej strony okładziny, wygięta jest wypukle względem płaszczyzny okładziny, a ściana noska, znajdująca się od zewnętrznej strony okładziny, ma płaszczyzną równoległą do płaszczyzny okładziny, ale względem niej cofniętą. Najmniejszy wewnętrzny wymiar szerokości wgłębienia profilu jest równy największemu zewnętrznemu wymiarowi szerokości noska. Lico okładziny ma fakturę niesymetrycznie rowkowaną, przy czym rowki te biegną równoległe do tych obrzeży okładziny, na których uformowane są profile przyłączeniowe. Wykładzinę łączy się ze sobą bezpośrednio odpowiednio uformowanymi profilami.

Znana jest również okładzina elewacyjna, na przykład z opisu patentowego PL-179481 w postaci zawieszanej konstrukcji fasadowej, złożonej z części profilowej, szczególnie z poziomych profili nośnych, które za pomocą części profilowej w kształcie litery H lub U obejmują z luzem rąbki płyt fasadowych. Aby konstrukcję tego rodzaju ulepszyć technicznie i ekonomicznie, luz pionowy między elementami fasadowymi lub rąbkami płyt i środkowym żeberkiem części profilowej, jest kasowany całkowicie lub częściowo za pomocą wprowadzanych w luz części konstrukcyjnych, zwłaszcza trzpieni. Trzpienie są zabezpieczone przed wypadnięciem lub wyciągnięciem.

Celem wzoru użytkowego jest nowa i użyteczna postać elewacji.

Istotą wzoru użytkowego jest okładzina elewacyjna, składająca się z równoległe względem siebie usytuowanych podłużnych paneli z wyprofilowanymi krawędziami wzdłużnymi oraz z uchwytów mocowanych do elewacji i przytwierdzających do niej panele. Okładzina charakteryzuje się tym, że każdy panel ma na obu wzdłużnych bokach wyprofilowane krawędzie zaczepowe, na które zachodzą łapy uchwytów mocowanych do elewacji, odstające z obu stron ich podstaw. Lico nad jedną z krawędzi zaczepowych jest wydłużone tworząc osłonę uchwytu.

Według jednej z postaci wzoru, krawędź nad zaczepem panelu i krawędź wydłużonego lica są zukosowane pod tym samym kątem i oddalone od siebie po zamontowaniu tak, że pomiędzy zukosowaniem krawędzi nad zaczepem a zukosowaniem wydłużonego lica znajduje się szczelina. Ponadto na powierzchniach przeciwległych licom panele mogą mieć biegnące wzdłużne wybrania. Według innej postaci wzoru, wzdłuż krótszych boków paneli umocowana jest do elewacji, na jej narożach, pionowa listwa posiadająca nakładkę i przeciwległe zukosowanie, przylegające do zukosowania listwy umocowanej do przylegającej elewacji i połączone z nią za pomocą wpustu.

Zaletą wzoru użytkowego jest odpowiednie ukształtowanie podłużnych boków paneli, które pozwala na łatwe, poziome mocowanie ich za pomocą uchwytów do ściany elewacji zewnętrznej budynków. Powstała pomiędzy panelami szczelina tworzy przestrzeń wentylacyjną niewidoczną z daleka dzięki zukosowaniom. Pionowo mocowane do elewacji listwy z nakładkami tworzą estetycznie naroża na przylegających ścianach elewacji.

Wzór użytkowy został przedstawiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia panel w widoku z boku odpowiadający jego przekrojowi poprzecznemu; fig. 2 - uchwyt w widoku z przodu i w widoku z góry; fig. 3 - przekrój dwóch sąsiadujących paneli umocowanych uchwytami do elewacji; fig. 4 - listwy narożne umocowane do narożnych ścian elewacji budynku pokrytej panelami, w przekroju poprzecznym; oraz fig. 5 - fragment elewacji pokrytej panelami i listwą w widoku z przodu.

Panel 1 (fig. 1) okładziny elewacyjnej według wzoru jest wykonany z podłużnej listwy o prostopadle ściętych bokach poprzecznych i ukształtowanych bokach podłużnych. Górny bok wzdłużny panelu 1 posiada krawędź zaczepową 2 oraz biegnące od niego zukosowanie 3. Dolny bok panelu 1 posiada krawędź zaczepową 4 podobną jak na boku górnym, lecz zamiast zukosowania 3 lico panelu 1 ukształtowane jest w wydłużoną osłonę 6, posiadającą na końcu zukosowanie 7. Na przeciwległej względem lica 5 powierzchni panelu wykonane są dwa, biegnące wzdłużnie wybrania 8. Panel 1 wykonany jest z materiału stosowanego powszechnie na elewacje, na przykład drewna.

Uchwyt 9 (fig. 2) wykonany jest z metalu. Ma podstawę 10 z otworem 11 oraz dwie symetryczne łapy 12 do uchwycenia paneli 1.

Zakładanie (fig. 3) paneli 1 na elewacji 13 polega na uchwyceniu ich krawędzi zaczepowych 2, 4 za pomocą uchwytów 9. Panele zakłada się względem każdego uchwytu 9 przeciwsobnymi krawędziami zaczepowymi 2, 4. Uchwyty 9 przytwierdza się do ściany elewacji 13 za pomocą ogólnie znanych części złącznych 14 łapami 12 do góry. Pomiędzy sąsiadującymi panelami 1 powstaje szczelina 15 poprawiająca wentylację okładziny elewacyjnej.

Listwy narożne 16 (fig. 4) mocowane są do przylegających ścian elewacji 13 za pomocą elementów złącznych 17. Przylegające do siebie krawędzie listew 16 posiadają zukosowania 18 i są dodatkowo połączone wpustami 19. Lica listew 16, przeciwległe względem zukosowań 18 są wydłużone i tworzą nakładki 20 nachodzące na panele 1.

Kompletną okładzinę elewacyjną (fig. 5) tworzą poziomo usytuowane panele 1 przylegające do siebie wszerz elewacji, zakończone na narożach pionowymi listwami 16. Zachodzące na siebie zukosowania krawędzi paneli 1 zakrywają umieszczone pod spodem elementy łączące pozostawiając widoczne z daleka tylko szczeliny wentylacyjne 15.

Wzór użytkowy może być stosowany zarówno na elewacjach zewnętrznych jak i ścianach we wnętrzach budynków, sufitach, boazeriach, itp.

Zastrzeżenia ochronne

1. Okładzina elewacyjna składająca się z równoległe względem siebie usytuowanych podłużnych paneli z wyprofilowanymi krawędziami wzdłużnymi oraz z uchwytów mocowanych do elewacji i przytwierdzających do niej panele, **znamienna tym**, że każdy panel (1) ma na obu wzdłużnych bokach wyprofilowane krawędzie zaczepowe (2) (4), na które zachodzą łapy (12) uchwytów (9) odstające z obu stron ich podstaw (10), przy czym lico (5) nad jedną z krawędzi zaczepowych (4) jest wydłużone tworząc osłonę (6) uchwytu (9).

2. Okładzina według zastrz. 1, **znamienna tym**, że krawędź boczna osłony (6) i przeciwległa jej krawędź (3) odchodząca od zaczepu (2) mają zukosowania (3) (7) pod tym samym kątem.

3. Okładzina według zastrz. 2, **znamienna tym**, że pomiędzy zukosowaniem (3) a zukosowaniem (7) znajduje się szczelina (15).

4. Okładzina według zastrz. 1, **znamienna tym**, że na powierzchniach przeciwległych licom (5) panele (1) mają biegnące wzdłużne wybrania (8).

5. Okładzina według zastrz. 1, **znamienna tym**, że wzdłuż krótszych boków ciągu paneli (1) umocowana jest do elewacji (13), na jej narożach, listwa (16) posiadająca nakładkę (20) i przeciwległe zukosowanie (18) przylegające do zukosowania (18) listwy (16) umocowanej do przylegającej elewacji (13).

6. Okładzina według zastrz. 1, **znamienna tym**, że zukosowania (18) przylegających listew (16) połączone są co najmniej jednym wpustem (19).

Rysunki

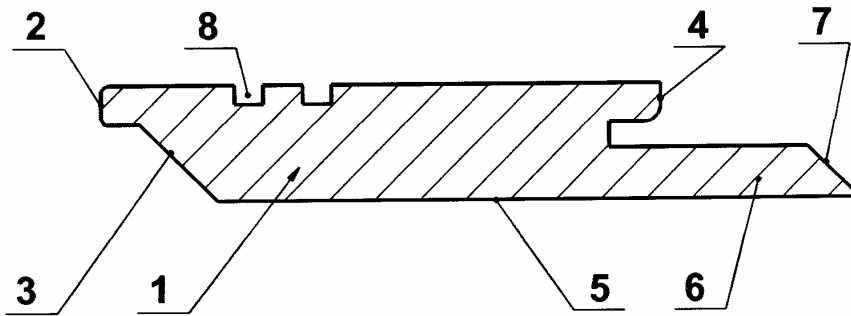

Fig. 1

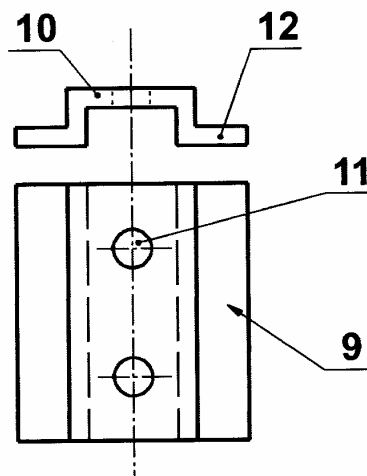

Fig. 2

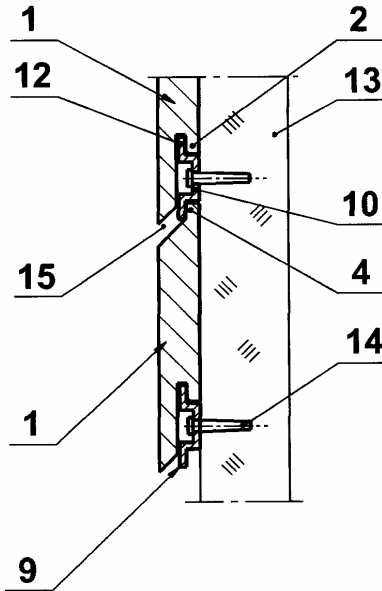

Fig. 3

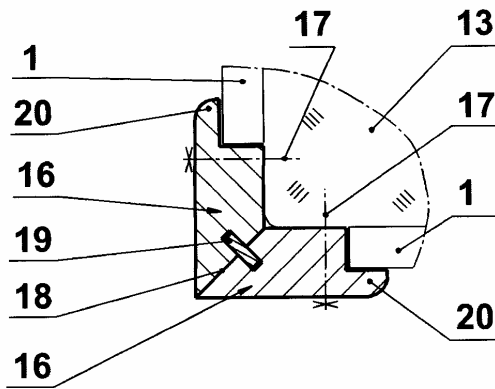

Fig. 4

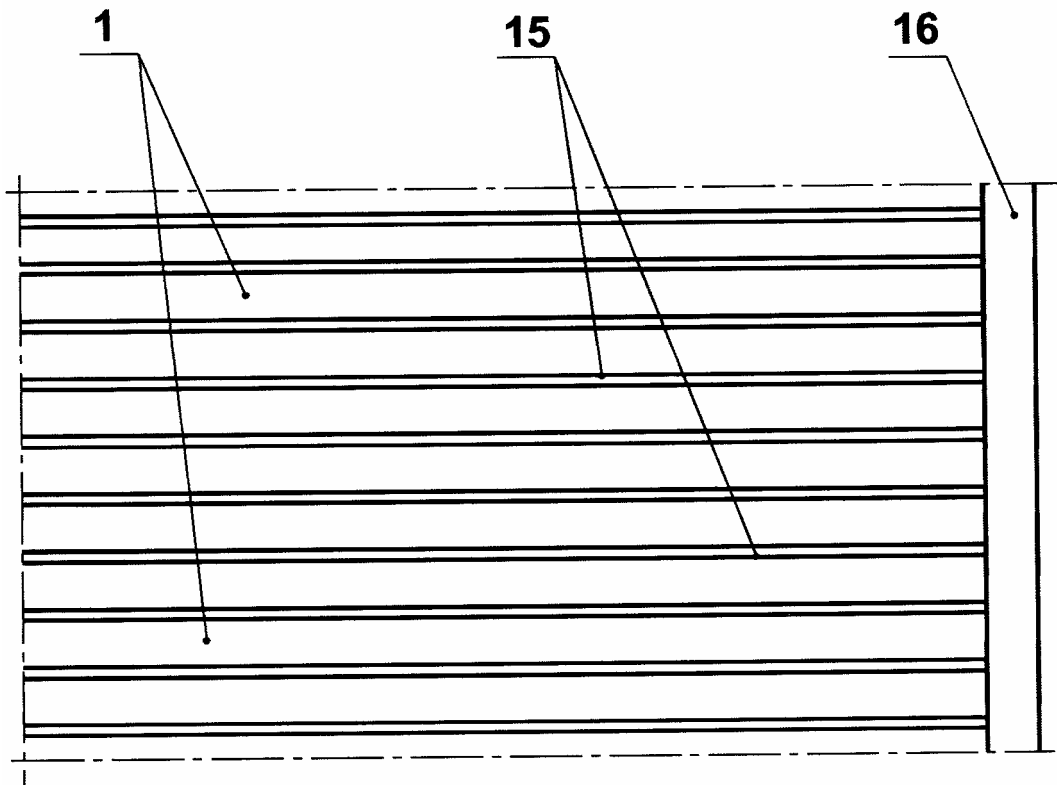

Fig. 5